

Poul Qvist Jørgensen (S):

Forslagsstillerne – og det er jo Kristeligt Folkeparti – skal bestemt ikke have utak, fordi de sikrer, at vi også i denne folketingsssamling får en grundlæggende debat om alkohol, og specielt synes jeg, der er grund til at rose forespørgerne for, at de har specificeret debatten til et enkelt, grundlæggende område, nemlig børn og unge.

Inden jeg knytter nogle bemærkninger til det hovedområde, finder jeg det imidlertid rimeligt at nævne, at jeg synes, der er flere andre hovedemner, f.eks. uddannelsesbehovet for behandlere, behandlingsbehovet samt behandlingskapaciteten og behandlingsmetoder, kommunernes indsats på området, hele struktureringen af alkoholindsatsen og den folkelige, strukturelle opbygning, som fortjener den samme grundlæggende debat og et beslutningsgrundlag.

I forslaget til vedtagelse, som vi jo er med til at fremsætte – og tak for de pæne ord om vedtagelsen foreløbig – er der jo lagt op til, at redegørelser om de emner, jeg her har nævnt, skal foreligge inden vedtagelsen af næste års finanslov, og ligeledes således, at indstillingerne, som er lig med konsekvenserne af redegørelserne, kan medinddrages i satspuljeforhandlingerne for det kommende år, sådan at vi ikke kommer i den samme situation som i 2002 med Kornum-udvalgets indstilling. Der skal jeg måske lige sige, at det jo altså er den rapport, der er beskrevet flere gange, og som er afgivet af det, der i daglig tale hedder Kornum-udvalget. Dette udvalgs indstillinger kom jo først til ministerens kendskab i oktober og dermed på et tidspunkt, hvor konsekvenser af udvalgets indstillinger ikke kunne komme med i satspuljeforhandlingerne. Det vil vi gerne undgå fremover. Vi vil meget nødig risikere fra Socialdemokratiets side igen at blive bragt i den situation. Vi vil faktisk – sagt i al stilfærdighed – ikke finde os i det.

Vi opfordrer altså ministeren til at sikre, at de nødvendige tiltag fremlægges, for at vi sammen kan efterkomme de væsentlige forslag i rapporten om den offentlige indsats på alkoholområdet. Den var jo færdig meget før, hvilket jo også fremgår af nogle debatter i efteråret.

Så vil jeg sige lidt om alkohol og de unge, og der vil jeg meget kort sige, at vi jo har været inde på det der med mangelen på statistikker, og hvordan man nu vil afklare det, så det kan jeg her springe over og blot konstatere, at det altså har været svært at finde helt opdaterede nyheder.

Jeg vil også godt understrege, at det der med salgsforbuddet, som jo er en væsentlig del af debatten i dag, tror jeg ikke kan stå alene, det skal hele tiden følges op. Der kommer jo nye 5. klasser hvert år, og i øvrigt er det vel slet ikke afgjort, at de metoder, der anvendes nu, er de mest rigtige og mest effektive. I øvrigt er jeg heller ikke sikker på, at det netop er i 5.-7. klasserne, oplysnings- og forebyggelsesaktiviteterne skal koncentreres.

Som det så ofte er sagt, bør der være tale om en indsats gennem alle aldre, klassetrin osv. Endvidere bør indsatsen være præget af den viden, vi har, om, at det bedste resultat er opnået, når der sker en adfærdsendring af længere varighed.

Jeg ved godt, det er banalt, jeg ved også godt, at det sjældent bliver efterlevet, når man laver kampagnerne, hvad enten det er det ene eller det andet sted, men der er altså tale om aktiviteter, der retter sig imod, at den enkelte etablerer stofvaner – hvad enten vi taler om alkohol, tobak eller ulovlige stoffer – og her tror vi, at forbuddet mod handel, langning, som nordmændene kalder det, har en supplerende effekt som styrkelse af den indsats og påvirkning, der i øvrigt finder sted i kammeratskabskredsen, i skolen, i klubberne, i familien osv.

Det er med de begrundelser, vi i Socialdemokratiet fremsætter et tilsvarende langningsforslag vedrørende tobak, og det er også derfor, vi er landet på samme aldersgrænse, altså de 15 år.

Kl. 11.10

Helt til slut vil jeg rose, at der nu gennem Center for Alkoholforskning under Statens Institut for Folkesundhed, hvortil også Videnscenter om Alkohol hører, vil blive foretaget en stort anlagt evaluering af effekten af den forebyggende indsats over for de unge.

Jeg håber, vi derigennem kan blive ganske meget klogere på: Hvad virker og virker på lang sigt, og hvad har ingen eller kun ringe effekt? Det er en viden, som mange af alkoholpolitikens aktører virkelig har brug for.

Lad mig så sige helt til sidst, at vi generelt beklager, at det ikke er lykkedes at bevare, endside styrke det folkelige engagement på alkoholområdet. Vi anser det faktisk for beklageligt, at vi ikke længere har et alkoholpolitisk kontaktudvalg, hvor man som hidtil har kunnet inspirere, forelægge og afprøve synspunkter. Jeg tror, det var uklogt at nedlægge det råd og dermed bl.a. vanskeliggøre de folkelige bevægelsers mulighed.